

ธรรมก: บุนนาลัย

พุทธอุทยานเกาะกลางน้ำบุนนาลัย จ.กาญจนบุรี

19 UNSSU

บทที่ 12.5 ฝรั่งถาม ฉันตอบ-วันรุ่งขึ้น

www.boonyapalung.com

บทที่ 12.5 ฝรั่งถาม ฉันทอบ-วันรุ่งขึ้น

จิบยื่นยิ้มแป้น รอรับ กุหลาบจอบ จับหัวเรือ ผูกโยงยึดเรือให้เสถียร ต่างจากวันก่อนๆ ที่มักจะอยู่ในท่าเอาเท้าหรือเรียกง่ายๆว่า “ตีน” วางพาด บนกรงไม้ นั่งมองผ่านชอกนิ้วหัวแม่ตีนมายังฉัน

พระอาจารย์ : “จิบ ..วันนี้ทำไมไม่เอา “ตีน” ที่มมาทางฉันทอบอย่างที่เคยละ มาช่วยรื้อนวยายทำไม!”

ฝรั่ง : “โอ..ไม่เป็นไร ช้ามลิต อย่าลืมนัดที่ฉันไปอยู่ด้วยฟรีๆ ก็แล้วกัน มาๆ เอาที่ใส่อาหารของช้ามลิตมา ฉันทอบจะให้ ฉันทอบแพ้ของ เรียบร้อยเสร็จหมดแล้ว วันนี้อากาศดีจริงๆ”

พระอาจารย์ : “ฉันเองต้องถือที่ใส่อาหารนี้ เขาเรียกภาษาไทยว่า “บิณฑบาต” ฉันทอบของฉันได้ และวันนี้ อากาศมันก็เหมือนกับทุกๆ วันนั่นละ เพียงแต่จิบ รู้สึกคึกคักยินดีเท่านั้น จิบเอ๊ย! ท่าทางเอ็ง มันเหมือนหมาที่เพิ่งเจอเจ้าของ”

ฝรั่ง : “ฮ่า...ฮ่า ฉันทอบดีและดีใจ ที่ได้ไปอยู่ฟากนั้น เมื่อคืนนอน แทบไม่หลับ ฉันทอบตั้งแต่มองยังไม่สว่าง ยืนรอเรือช้ามลิตตั้งนาน มันนานมาก พอเห็นจุดไกลๆ เป็นเรือ ฉันทอบจะตื่นตื่น แต่พอเข้ามาใกล้ ไม่ใช่ชักรำ แล้วนี่ แปดโมงจะครึ่งแล้ว เพิ่งได้เจอ ช้ามลิตจะไม่ให้ฉันทอบดีใจได้อย่างไร ยังคิดว่าช้ามลิตเบี้ยวซะแล้ว”

พระอาจารย์ : “เพราะแกตื่นเข้ากินไปมั้ง ทุกวันฉันทอบมาเวลานี้ ฉันทอบก็เห็นแกนั่งตาปรือๆ มองลอดง่ามตีนมาทางฉันทอบเสมอ เวลาใจของฉันทอบนะ ธรรมดา แต่เวลาใจของแกนะ มันลั่น เลยคิดว่าเนิ่นนาน เอาเป็นว่าฉันทอบขอโทษที่พูด ว่าเหมือนหมาเพิ่งเจอเจ้าของ ขอเปลี่ยนเป็น “เหมือนหมาฝรั่งตัวผู้ ดีใจ ที่เจอหมาไทยตัวเมีย ก็แล้วกัน” จะได้เป็นหมาเหมือนกันทั้งคู่”

ฝรั่ง : โอเค ...ช้ามลิต หมาก็หมา ฉันทอบก็ชอบหมา เมื่อไหร่กลับไปถึงบ้านที่ฉันทอบอยู่ ฉันทอบจะซื้อ ลูกหมาไทยมาเลี้ยงชักรำ แล้วจะตั้งชื่อให้ว่า “ช้ามลิต”

พระอาจารย์ : “จำชื่อพ่อแกไม่ได้ไรเงิง ถึงได้เอาชื่อฉันทอบไปตั้ง ....กูไปบิณฑบาตดีกว่า!”

ฝรั่ง : “ช้ามลิต เขาให้อาหารมากขนาดนี้ ช้ามลิตกินหมดรี”

พระอาจารย์ : “เผื่อแกด้วยใจ จิบ”

ฝรั่ง : “ไม่ต้องหрок ฉันสั่งอาหารพีหรั่งแล้ว ทำเผื่อซำมลิตด้วย”

พระอาจารย์ : “ทีหลังไม่ต้องสั่งเผื่อฉัน ฉันหากินเองได้ คนแถวนี้เขาใจดี และฉันกินแค่ครั้งเดียว วันนี้ได้เยอะก็เก็บไว้ให้หมามันกินด้วย”

ฝรั่ง : “เฮ้อ! ทีเกาะเลี้ยงหมาไว้ด้วยรี เมื่อวานฉันไม่สังเกตเห็น”

พระอาจารย์ : อ้อ...ที่โน่นนะ ไม่มีซั๊กตัว แต่จะเอาไปเผื่อหมาฝรั่งที่ชื่อ “ไอ้จ๊ีบ”

ฝรั่ง : “อ้าว! นี่ฉันเป็นหมาไปแล้วรี นี่ตั้งใจสั่งพีหรั่งให้ทำซูปเยอะๆ ก็เพื่อเผื่อหมาเหมือนกัน”

พระอาจารย์ : “ฉันรู้ว่าแกหมายถึงอะไร”

ฝรั่ง : “หี หี หมาตัวนี้ฉลาดจริงๆ ยังไงก็ต้องเอากลับไปตั้งชื่อลูกหมาไว้กันสิม”

พระอาจารย์ : “จ๊ีบ แกโขคดีที่เป็นฝรั่ง”

ฝรั่ง : “ฝรั่งโขคดียังไง”

พระอาจารย์ : หากเป็นคนไทย พูดและคิดอย่างนี้ มีหวัง “โดนกระทืบ” “นี่ อาบน้ำรียัง”

ฝรั่ง : “ฉันอาบแค่หน้า ไม่ได้อาบทั้งตัว แต่ไม่ต้องห่วง ตัวฉันหอมแล้ว มาดมดูสิ นี่เป็นกลิ่นน้ำหอมชั้นดีของเยอรมัน มานี้สิ ของซำมลิตฉันจะฉีดยให้”

พระอาจารย์ : “ขอบใจ เต่าของฉันมันขี้แห้ง ไม่ต้องเอาอะไรมากลบ ไป...กลับกันเหอะ”

ฝรั่ง : “ระหว่างนั่งเรือ ฉันร้องเพลงได้ไหม”

พระอาจารย์ : “เชิญ!...”

ฝรั่ง : “...ล้า...ล้า...ลา” (แหกปากพอๆ กับเครื่องเรือ)